

жатъ да принадлежатъ на желателното наклоненіе, нежели на избѣтелното. И нека разсудѣватъ о томъ оучителите). Но видѣмсе странно да положимъ на редѣтъ въ сопряженіе то шестъ вѣдущи времена, коѣто нещо въ никой ѣзикъ се не нахожда. Но ако бы се судили и ѡни за нуждни и за приискренни, могатъ по време да се прикнесатъ отъ вѣдущи те грамматикописатели, или въ едно то или въ друго то наклоненіе. А по настоѣщемъ ако потребѣва да се начертѣватъ, нека ги начертѣва всѣки въ давнопредшешее и въ непредѣланое третіе време, прилагѣ къ нимъ едно възъ.

(36) Когато непредѣланое вторѡе наклоненіа избѣтелнаго ѡкончѣва на ихъ като сложихъ, кѣпихъ, носихъ, сѣжихъ, тѣрихъ, (гѣдихъ) тогдѣ непредѣланое то въ повелителното наклоненіе и вторѡто и третѡто лице, ѡкончѣва на и н. п. сложи, да сложи, кѣпи да кѣпи, тѣри, да тѣри, и проч. а когато ѡкончѣва на ахъ, като продѣмахъ, вдигнахъ, земѣхъ, тогдѣ третѡто лице ѡкончѣва или на а, или на е, н. п. продѣмай да продѣма, послѣшай да послѣша, вѣнчай да вѣнча, почтай да почта. Познай да познае, кажи да каже, земй да земе, тако и дай да даде.